

Ion

*Indledning og oversættelse
af Marcel Lysgaard Lech*

Oversigt

- 1 (530a–c) Sokrates møder tilfældigt Ion på gaden i Athen. Ion er i byen for at deltage i recitationsdysterne ved panathenæerfestivalen. Sokrates indleder med at rose rapsodernes fag, der består af fint tøj og fortolkning af store digtere.
- 2-3 (530c–532b) Introduktion til temaet i første del: Hvilke digtere beskæftiger Ion sig med fagligt? Da faglig indsigt omfatter alle dele af det respektive fags område, må Ion kende til alle digtere lige godt, fordi de alle skriver om nogenlunde det samme. Ion svarer ikke direkte, men undrer sig over, hvorfor det kun er Homer der kan vække hans interesse. Svaret er: Fordi Ion ikke har en faglig indsigt overhovedet. Hvis det var tilfældet, ville han være ekspert i alle digtere.
- 4 (532b–533c) Sokrates understøtter sin påstand om, at Ion ikke er i besiddelse af en faglig indsigt om poesi, ved at inddrage traditionelle fag såsom malerfaget.
- 5 (533c–535a) Magnet-billedet (1) Til trods for at Ion medgiver, at Sokrates kan have en pointe, insisterer han på, at det kun er Homer han ved noget om. Hvordan kan det være? Sokrates afviser nu fuldt og fast, at det kan have noget med faglig indsigt at gøre, og forklarer i stedet, at det er via en guddommelig kraft. Sokrates sammenligner denne kraft med en magnet. Konklusion: Musen gør digterne afsindige og får dem til at blive besat af en anden gud; de er derfor kun gudernes talerør. Rapsoderne derimod er så talerør for talerørene.

- 6 (535a–e) Sokrates konfronterer Ion med denne nye iagttagelse: at han er talerør for en besat digter. Er han selv ved sine fulde fem når han optræder, eller er han også afsindig? Ion indrømmer, at han selv og tilskuerne er afsindige.
- 7 (535e–536d) Magnet-billedet (2) Sokrates overfører nu magnetens kraft til Ions situation og gentager at Ion ikke optræder på baggrund af en faglig viden, men ved en guddommelig bestemmelse. Slut på første del af dialogen.
- 8 (536d–e) Overgangsscene. Ion er ikke overbevist om at han er afsindig når han optræder, og tilbyder endnu engang Sokrates en prøve på sin kunnen. Men som i 530d afviser Sokrates Ions invitation med den undskyldning, at der er et vigtigt spørgsmål der skal svares på. Herved begynder anden del af dialogen.
- 8-9 (536e–539d) Anden del: Spørgsmålet er nu, om Ion forstår de fag, der omtales af Homer. Ion tvinges til at indrømme, at når det kommer til hestevognskørsel og medicin, er det bedst at lade en fagkyndig udtale sig. Men hvad så når det kommer til rapsodekunsten?
- 10-12 (539–542b) Ion forklarer at rapsodekunsten gør ham i stand til at vide, hvordan folk skal tale til hinanden. Sokrates får hurtigt reduceret Ions forklaring til den absurde konklusion, at rapsoden kan det samme som generalen, og da Ion påstår, at han er den bedste rapsode, må han naturligvis også være den bedste general. Men da den græske ve den har desperat brug for gode generaler, burde Ion så ikke hjælpe Ephesos eller Athen i stedet for at rende rundt og recitere Homer? Men eftersom Ion jo ikke er general, kan han ikke have nogen faglig viden om noget som helst. Samtalen slutter med Sokrates' trøstende mulighed, at Ion godt nok ikke har en faglig viden, men er guddommeligt inspireret.

Ion

SOKRATES: Der har vi jo selveste Ion, velkommen! Hvor har du været, inden du nu slog dig lidt ned her hos os? Hjemme i Ephesos? 530 1

ION: Nej da, ved Asklepiosfestivalen i Epidauros.

SOKRATES: Arrangerer borgerne dér også rapsodekonkurrencer til ære for guden?

ION: Ja, det kan du tro, og også konkurrencer i de øvrige musiske discipliner.

SOKRATES: Sig mig, deltog du selv i konkurrencen? Hvordan gik det?

ION: Jeg vandt førstepræmien, Sokrates. b

SOKRATES: Bravo, så må du også sørge for en sejr ved den pan-athenæiske fest.

ION: Det skal nok gå, om guden vil det.

SOKRATES: Nåh, men jeg har faktisk tit misundt jer rapsoder jeres fag, Ion. Ikke nok med at det er en del af jeres fag, at I skal pynte jer, så I kan se så godt ud som muligt; I skal også tilbringe tiden i selskab med mange dygtige digtere, og deriblandt ikke mindst den guddommelige Homer, den ypperste digter, vi har – lære hans tanker at kende, og ikke blot hans ord. Det er misundelsesværdigt. Man kan jo ikke blive en dygtig rapsode, hvis man ikke forstår, hvad digteren mener. Rapsoden skal fortolke digterens mening for tilhørerne, og det kan ikke lade sig gøre, hvis han ikke forstår, hvad digteren mener. Det må man altså misunde. c

ION: Det har du ret i, Sokrates, og det er også den del af mit fag, der har været vanskeligst, og jeg tror, at jeg er langt den bedste til at tale om Homer, eftersom hverken Metrodoros fra Lampsakos, Stesimbrotos fra Thasos, Glaukon eller nogen anden d

nogensinde har kunnet tale om så mange og fine facetter ved Homer som jeg.

SOKRATES: Bravo, Ion! Det må du endelig give mig en demonstration på en dag!

ION: Du kan tro, Sokrates, at det er værd at høre, hvor smukt jeg har prydet Homer. Faktisk tror jeg, at jeg har gjort mig fortjent til at modtage en gylden krans fra Homeriderne.¹

SOKRATES: Jeg skal nok høre dig senere, men nu må du svare mig på dette: Er du kun ekspert i Homer, eller også i Hesiod og Archilochos? 531

ION: Uha nej, kun i Homer. Det synes jeg nu også er tilstrækkeligt.

SOKRATES: Sig mig engang, er der noget, som Homer og Hesiod siger det samme om?

ION: Meget, skulle jeg mene.

SOKRATES: Ville du så bedre kunne forklare hvad Homer siger, end hvad Hesiod siger?

ION: Nej, de ting de siger det samme om, ville jeg kunne forklare lige godt. b

SOKRATES: Men mener du så i de tilfælde, hvor de ikke siger det samme om et emne: For eksempel om spådomskunst, dér siger Homer jo ét og Hesiod noget andet?

ION: Ja, netop.

SOKRATES: Godt så. Ville du kunne udbrede dig bedre end en af spåmændene – og her taler jeg altså om en af de gode – om det, de to digtere siger om spådomskunst, hvad enten de er enige eller ej?

ION: Nej, det ville spåmændene kunne gøre bedst.

SOKRATES: Hvis du nu var spåmand, mon ikke du så kunne forklare de ting, som digterne ikke er enige om, lige så godt som dem, de er enige om?

ION: Jo, det er klart.

SOKRATES: Hvorfor i alverden har du så forstand på Homer, men ikke på Hesiod og de andre digtere? Digter Homer om noget ganske andet, end hvad alle andre digtere tilsammen gør? Har han ikke fortrinsvis udbredt sig om krig, om menneskelige c

1. En forening af rapsoder på øen Chios.

relationer – såvel gode som onde menneskers, og såvel i det private som i det offentlige – og også om gudernes relationer, hvordan de så end er, både indbyrdes og i forhold til mennesker, om hvad der er hændt i himlen såvel som i Hades, og om guders og heltes tilblivelse? Er det ikke den slags emner, som Homer har digtet om?

ION: Det er korrekt, Sokrates.

SOKRATES: Men hvordan er det så med de andre digtere? Behandler de ikke de samme emner?

ION: Jo, men de digter ikke på samme måde som Homer.

SOKRATES: Hvad mener du? Gør de det dårligere?

ION: Ja bestemt.

SOKRATES: Og Homer digter bedre?

ION: Ja det ved gud, langt bedre!

SOKRATES: Jamen, kæreste ven, når en masse folk snakker om tal, men kun én af dem har den rette udlægning, må der da være én der kan afgøre, hvem der har ret?

ION: Enig.

SOKRATES: Kan han også afgøre, hvem der er forkert på den? Eller er det en anden?

ION: Det er naturligvis den samme.

SOKRATES: Altså ham der har med tal at gøre som sit fag?

ION: Ja.

SOKRATES: Når der diskuteres, hvilke fødevarer der er sunde, og en enkelt siger det rigtige, er der så én der kan vurdere, hvem der har ret, og en anden, hvem der ikke har? Eller er det en og samme person?

ION: Det er da klart, at det er den samme person.

SOKRATES: Hvem er så det? Hvad skal vi kalde ham?

ION: Det er lægen.

SOKRATES: Derfor kan vi opsummere det sådan, at når en gruppe mennesker diskuterer et emne, er det altid den samme person, der kan skelne, hvem der har ret, og hvem der ikke har. Sagt på en anden måde: Hvis han ikke kan gennemskue, hvem der ikke har ret, så er det klart, at han heller ikke kan se, hvem der i den samme sag har ret.

ION: Korrekt.

SOKRATES: Den samme må altså have forstand på begge dele?

ION: Ja.

SOKRATES: Men siger du ikke, at Homer og de andre digtere, heriblandt Hesiod og Archilochos, taler om de samme ting, men ikke på samme måde – Homer er god, mens de øvrige er ringe?

ION: Jo, og det har jeg ret i.

SOKRATES: Men når du ved, hvem der taler godt, må du da også kunne vurdere dem, der ikke gør, fordi du ved, de er ringere.

ION: Jo, tilsyneladende.

SOKRATES: Derfor, kære ven, kan vi med god ret sige, at Ion på samme vis har forstand på Homer og de andre digtere, for han er jo selv enig i, at den samme person er kompetent til at vurdere alle og enhver, når blot de taler om de samme ting, og at stort set samtlige digtere taler om de samme ting.

ION: Men Sokrates, hvordan kan det så være, at hver gang der tales om en anden digter, så kan jeg hverken holde koncentrationen eller finde på noget fornuftigt at tilføje? Jeg falder næsten i søvn. Men i samme øjeblik nogen nævner Homer, er jeg lysvåg, opmærksom, og ved lige, hvad jeg skal sige.

SOKRATES: Det er nu ikke så svært at forklare, min ven, for det er klart, at du umuligt kan tale om Homer på grundlag af en fagkundskab eller en viden. For hvis det var ved hjælp af en fagkundskab, ville du også være i stand til at tale om alle de andre digtere. For det er vel alt sammen digtekunst, ikke?

ION: Jo.

SOKRATES: Og hvis man så skulle tage fat på et hvilket som helst andet fag, ville man så ikke anvende en og samme metode til undersøgelsen, uanset fag? Skal jeg forklare yderligere, hvad jeg mener med det, Ion?

ION: Ja tak, Sokrates, meget gerne. Jeg glæder mig altid over at høre på jer vismænd.

SOKRATES: Gid det var så vel, Ion! Det er nu nok snarere jer, rapsoder, skuespillere og de, hvis digte I synger, der er vismænd, mens jeg blot siger sandheden, som en ren amatør bør. Apropos det, du lige spurgte mig om, så bemærk hvor simpelt og amatøragtigt mit svar til dig var – enhver kunne have gjort det – at det er samme slags undersøgelse, når som helst man tager et fag

i sin helhed. Lad os inddrage et fag i vores diskussion. Der findes et malerfag som sådan, ikke?

ION: Jo.

SOKRATES: Derfor er der også mange malere, hvoraf nogle er gode og andre er dårlige.

ION: Ja da.

SOKRATES: Har du nogensinde set en, som er skrap til at påpege Aglaophons søn Polygnotos' styrker og svagheder som maler, men komplet uduelig, når det kommer til andre malere? Og når man viser ham værker af andre kunstmalere, mister han interessen og bliver forvirret og er ude af stand til at sige noget fornuftigt om det. Når han derimod skal sige noget om Polygnotos eller en hvilken som helst anden maler, men kun denne ene, så er han lysvågen, interesseret og ved lige, hvad han skal sige? 533

ION: Nej da, aldrig.

SOKRATES: Hvad så med billedhuggere? Har du nogensinde set en, som er god til at forklare, hvad Daidalos, Metions søn, eller Panopeus' søn Epeios, eller Theodoros fra Samos, eller en hvilken som helst anden billedhugger – men kun en enkelt – har udført med succes, men bliver forvirret og mister interessen, fordi han er ude af stand til at sige noget fornuftigt, når det kommer til de andre billedhuggeres arbejder? b

ION: Nej da, sådan en mand har jeg heller aldrig mødt.

SOKRATES: Og jeg går ud fra, at når det kommer til aulospil, kitharspil og sang, og rapsodekunsten, så har du heller aldrig set en, som er dygtig til at fortolke Olympos eller Thamyros eller Orpheus eller Phemios, rapsoden fra Ithaka, men bliver forvirret, når det kommer til rapsoden Ion fra Ephesos, og er ude af stand til at vurdere, om han gør det godt eller skidt. c

ION: Det kan jeg ikke modsige, Sokrates, men så meget ved jeg, at jeg er den bedste til at tale om Homer – og det giver alle andre mig ret i – men ikke om andre digtere. Forklar mig, hvorfor det er sådan!

SOKRATES: Det skal jeg nok, Ion, og jeg skulle lige til at forklare dig, hvad jeg tror årsagen er. Der er, som jeg jo lige har sagt, ikke en fagkundskab i dig, som gør, at du kan tale godt om Homer, men en guddommelig kraft, der bevæger dig, ligesom kraften i den d 5

sten som Euripides kaldte ‘magnetisk’,¹ men som de fleste kalder ‘Herakles’ sten’. Ikke nok med at denne sten kan tiltrække jernringe, den kan også overføre denne kraft til dem, så de kan gøre det samme som stenen selv og tiltrække andre ringe, så at der nogle gange ligefrem kan være en lang kæde af jernstykker og ringe, der alle er fæstnet til hinanden. Alle er de holdt sammen af stenens kraft. På samme måde gør musen selv også nogle mennesker inspirerede, og via disse dannes en kæde af andre inspirerede. Det er derfor, at alle gode eposdigtere fortæller alle disse skønne digte: ikke af faglig kundskab, men i en musisk inspiration og besættelse. Det samme gælder for de gode lyrikere. Ligesom korybanterne danser i ekstase, skaber lyrikerne deres smukke digte i ekstase, og når de kaster sig ud i harmonier og rytmer, besættes de af rusen som bakchantinder, der øser honning og mælk fra floderne uden at vide, hvad de gør. Det er lyrikerens sjæl, der udvirker dette, præcis som de selv mener. Ofte fortæller digtere os jo:

hvorledes de os hidbringer
melodier høstet blandt honningstrømmende kilder
i musernes lunde og dale,
ganske som bier.²

De flagrer jo også rundt som bier. Og de har ret. En digter er en ganske let sag – bevinget og hellig. Han evner ikke at digte, før end han er blevet inspireret og ude af sig selv og ikke længere har fornuft i sig. Før han ejer denne gave, vil intet menneske være i stand til at digte og tyde orakler. Altså, fordi det ikke er ved hjælp af en faglig kunnen, at de digter og ytrer sig så smukt om deres emner, sådan som du nu gør om Homer, men ved en guddommelig bestemmelse, kan enhver kun digte smukt i lige præcis den genre, som musen har vækket i ham; én er til dithyramber, en anden er til lovprisninger, en er til dansesange, én er til epos og en anden er til jambisk digtning. Andre genrer ved de hver især intet om. De ytrer sig altså ikke smukt på grund af en fagkundskab, men ved en guddommelig kraft, for hvis de

1. Euripides fragment 567.

2. Sokrates’ ordvalg her tyder på at han citerer et stykke poesi, eller i det mindste efterligner gængs poesi.

kunne tale med faglig indsigt om en ting, ville de jo også kunne tale fornuftigt om alle andre ting inden for det faglige felt. Derfor har guden frataget dem deres fornuft og bruger dem som sine tjenere, på linje med profeter og spåpræster, for at vi tilhørere skal være klar over, at det ikke er disse personer, der siger noget så værdifuldt. De har jo ingen fornuft, nej, det er guden selv der siger det, idet han taler til os gennem dem. Et godt eksempel på dette er Tynnichos fra Chalkidike, som ikke digtede noget der er værd at huske på, bortset fra den paian, som alle synger – noget nær den skønneste sang og fuldstændig som han selv siger 'et musernes fund'. Her synes jeg klart, at guden viser os, så vi ikke er i tvivl, at de skønne digte ikke er menneskelige eller menneskeskabte, men er guddommelige og stammer fra guderne, og at digterne ikke er andet end tolke af gudernes ord og besatte af den genre, som guden nu engang har ladet dem begejstres af. Det er dette guden bevidst viser ved at lade den skønneste sang lyde fra den ringeste digters læber. Synes du ikke, at jeg har ret, Ion?

ION: Jo, det synes jeg bestemt. Dine ord greb næsten min sjæl, Sokrates, og jeg synes også, at de dygtige digtere ved en guddommelig bestemmelse er gudernes tolke blandt os.

SOKRATES: Og I rapsoder, er I ikke også tolke af digternes ord?

ION: Det har du også ret i.

SOKRATES: Men ender I så ikke med at være tolkenes tolke?

ION: Jo, fuldstændig.

SOKRATES: Stop en gang! Svar mig så helt ærligt på dette, Ion, jeg nu spørger dig om. Når du reciterer epos og fængsler tilskuerne, hvad enten du beretter om Odysseus' hjemkomst, hvor han giver sig til kende over for bejlerne og strør pilene ud for sine fødder, eller Achilleus' forfølgelse af Hektor, eller en af de rørende scener om Andromache, Hekabe eller Priamos, er du så ved dine fulde fem, eller lader du dig rive med af handlingen, som du beretter i din inspiration, så din sjæl tror, at du er dér på Ithaka eller i Troja, eller hvor end versene nu finder sted?¹

1. Om Odysseus' hjemkomst, *Odysseen* 22.1-4; Achilleus' forfølgelse af Hektor, *Iliaden* 22.131-321; Andromache, Hekabe

og Priamos, fx *Iliaden* 6.390-502; 22.405-515; 24.707-759.

ION: Her, Sokrates, er et soleklart eksempel på det du taler om. For det vil jeg sige dig uden omsvøb: Når jeg beretter noget rørende, fyldes mine øjne med tårer, og når jeg beretter noget uhyggeligt eller skrækkeligt, rejser mine hår i nakken sig og mit hjerte hamrer.

SOKRATES: Jamen, Ion, mener vi, at en mand er ved sine fulde fem, når han iført spraglet tøj og gyldne kranse står og vræler ved offerfester og festivaler, skønt han intet har mistet af disse herligheder, og er slagen af rædsel, skønt han befinder sig midt iblandt tyve tusinde venner, og uden at nogen forsøger at stjæle noget fra ham eller forulempe ham?

ION: Nej, Sokrates, selvfølgelig ikke. Det er så sandt, som det er sagt.

SOKRATES: Ved du, at I også gør det samme ved mange af tilskuerne?

ION: Ja, det ved jeg udmærket. Oppe fra mit podium iagttager jeg hver gang, hvordan de klager, ser skrækslagne ud og forbavses over min fortælling. Jeg må virkelig holde godt øje med dem, for hvis jeg forlader dem i gråd, får jeg min løn med et smil, men smiler de, så er det mig selv, der må græde over den tabte løn.

SOKRATES: Kan du så forstå, at tilskueren er den yderste af de ringe, jeg lige talte om, der under indflydelse af Herakles' sten får kraften fra hinanden? Den midterste ring er dig, rapsoden og skuespilleren, mens den første er digteren selv. Guden derimod trækker menneskenes sjæl lige derhen, hvor det passer ham, ved at lade kraften i alle disse ringe være afhængig af hverandre. Og ligesom det er tilfældet med stenen, dannes en stor ring af korsangere, instruktører og koreografer, tæt knyttet side ved side med de ringe, der hænger ned fra musen. Én digter er afhængig af én muse, en anden af en anden – det er det vi kalder 'besat' – men det er stort set det samme, for han er knyttet til hende. Andre igen er afhængige og inspirerede af de første ringe, altså digterne, nogle af Orpheus, andre af Musaios, men langt de fleste, deriblandt dig, Ion, er besatte af og knyttet til Homer. Du er jo også besat af Homer, så når en synger noget af en anden digter, mister du interessen og kan ikke finde på no-

get at sige til det, men når en sang af Homer lyder, er du straks vågen og din sjæl begynder at danse, og du ved lige, hvad du skal sige. For det er ikke ved hjælp af et fag eller en viden, du taler c om Homer som du gør, men på grund af en guddommelig bestemmelse og besættelse, ligesom korybanterne, der opmærksomt lyder alene den sang, som er fra den gud, de er besat af, og finder de helt rigtige gestus og ord til at understøtte sangen, uden at spekulere på andre sange. Det er præcis det samme med dig, Ion: Når én nævner Homer, ved du lige, hvad der skal siges, men når det kommer til andre digtere, er du helt i vildrede. Det d er årsagen til det du spurgte mig om. Det er derfor du ved, hvad du skal sige om Homer, men ikke om andre digtere, for det er ikke på grund af en faglig viden, men en guddommelig bestemmelse, at du er så stor en tilhænger af Homer.

ION: Du taler godt for dig, Sokrates, men det skulle nu undre mig, 8 om du kan tale godt nok til at overbevise mig om, at jeg er besat og vanvittig, når jeg priser Homer. Hvis du blot hørte mig recitere ham, tror jeg nok, at du ville se anderledes på det.

SOKRATES: Jamen det vil jeg da også gerne høre – bare ikke før du har svaret mig på dette: Hvilke af de emner, som Homer be- e handler, er det du taler godt om? For det vel ikke dem alle?

ION: Jo, det skal du vide, Sokrates, hvert og et.¹

SOKRATES: Da vel ikke noget, du ikke ved noget om, men som Homer alligevel omtaler!

ION: Hvad skulle det være, som Homer omtaler, og som jeg ikke ved noget om?

SOKRATES: Taler Homer ikke også tit og ofte om fagkundskaber, såsom at være kusk? Hvis jeg kan erindre versene, skal jeg re- 537 citere dem for dig.

ION: Dem skal jeg nok recitere. Jeg husker dem.

SOKRATES: Så recitér de vers hvor Nestor taler til sin søn Antilochos og råder ham til at vogte sig for vendepunktet ved hesteløbet under kamplegene til ære for Patroklos.

ION: Han siger:

1. Fordi Ion har gjort det til sin levevej at recitere Homer efter hukommelsen, har han på sin vis ret, men Sokrates

vælger konsekvent at tolke udtrykket 'at tale godt om' (*eu legein*) som 'at tale korrekt om', se også indledningen.

Læn dig så godt til venstre i vognens fjedrende fading
bag de travende heste, og husk at heppe den fjerner
både med råb og med pisk, og la den få friere tøjler.
Så skal den nærmer klemme sig rundt om
vendepunktskævlén,
lige så tæt at du synes dit nav i dit snurrende vognhjul
smyger sig lige omkring den. Men ram ikke
stenen med navet!¹

SOKRATES: Ja tak, det er rigeligt. Hvem, Ion, ved bedst besked med om Homer har ret i disse vers, en læge eller en kusk?

ION: Kusken selvfølgelig.

SOKRATES: Er det fordi det er hans fag, eller er det på grund af noget andet?

ION: Nej, det er fordi det er hans fag.

SOKRATES: Og ethvert fag er af guden blevet tildelt en beskæftigelse, man kan kende det på, ikke? For jeg går ud fra, at det, som vi forstår ved hjælp af styrmandsfaget, det kan vi ikke forstå ved hjælp af lægekunsten.

ION: Nej da.

SOKRATES: Og det som vi forstår ved hjælp af lægekunsten, det kan vi ikke forstå ved hjælp af tømrrerfaget?

ION: Nej da.

SOKRATES: Er det ikke på samme måde med alle fag, at det som d
vi forstår ved hjælp af det ene fag, kan vi ikke forstå med det an-
det? Svar mig først på dette! Er du enig i, at det ene er et slags
fag, det andet en anden slags?

ION: Ja.

SOKRATES: Og det slutter du på samme måde som jeg, at når der findes én indsigt i ét genstandsområde, og en anden indsigt i et andet, så kalder vi det to forskellige fag?

ION: Ja.

SOKRATES: Ja, for hvis det var en indsigt i det samme genstands-
område, hvorfor skulle vi så kalde den ene én ting og den anden
en anden, når nu det ville være muligt at vide det samme ud fra
begge. Altså, jeg ved, at der her er fem fingre, og du ved i dette

1. *Iliaden*, 23.335-340.

tilfælde det samme som jeg. Så hvis jeg nu spurgte dig, om det er ved hjælp af det samme fag, nemlig matematik, vi to nåede til denne erkendelse, eller i kraft af to forskellige, så ville du uden tvivl svare: det samme.

ION: Ja.

SOKRATES: Men nu skal du svare på det, jeg før ville have dig til 538
at svare på: Synes du at dette gælder for samtlige fag: At vi forstår de samme ting ud fra det samme fag, og andre ting forstår vi ud fra et andet fag, for hvis faget netop er et andet, må dets genstandsområde også være et andet?

ION: Ja, det synes jeg.

SOKRATES: Så vil den person, som ikke har det pågældende fag, 9
altså ikke kunne forstå, hvad der bliver sagt og gjort inden for et andet felt?

ION: Nej, det er rigtigt. b

SOKRATES: Hvem ville så bedst kunne bedømme, hvorvidt Homer ytrede sig korrekt i de vers, du lige reciterede – dig eller en kusk?

ION: En kusk.

SOKRATES: Men du er da, så vidt jeg ved, rapsode og ikke kusk.

ION: Ja.

SOKRATES: Og rapsodens fag er et andet fag end kuskens, ikke?

ION: Jo.

SOKRATES: Men hvis det er et andet fag, så er det jo også en indsigt i et andet genstandsområde, ikke?

ION: Jo.

SOKRATES: Men tag nu den passage, hvor Homer fortæller at Nestors elskerinde, Hekamede, giver den sårede Machaon noget styrkende at drikke. Han siger nogenlunde således: c

... Pramnisk vin med bronzerivejernsrevet
gedemælksgammelost i og krydderløgskød desforuden.¹

Er det lægekunstens eller rapsodekunstens opgave at udrede, hvorvidt Homer har ret eller ej?

ION: Det er lægekunstens.

SOKRATES: Hvad så når Homer siger:

1. Kombination af *Iliaden* 11.639-640 og 630.

‘... ligesom blyet går ned i dybet af havet mod bunden d
fæstnet for enden af snøren til krogens oksehornsfang,
og bringer død og fordærv til fisk med grådige munde.¹

Vil vi så sige, at det er fiskerens fag eller rapsodekunstens op-
gave at vurdere lødigheden af det som Homer siger?

ION: Det er da klart, Sokrates, at det er fiskerens faglige vurde-
ring.

SOKRATES: Hør så her! Hvis du nu udspurgte mig og spurgte e
‘Sokrates, når nu du finder passager i Homers værker, hvor det
er hvert enkelt fags opgave at vurdere sit genstandsområde, tag
så og find mig steder, hvor spåmanden og spåmandskunsten er
i stand til at vurdere, om det er blevet digtet godt eller slet!’
Se så, hvor snildt og sandt jeg kan svare dig. Der er jo mange
passager i *Odyseen*, for eksempel det som spåmanden Theo-
klymenos af Melampos’ slægt siger til bejlerne:

Hvad går der af jer, elendige stakler? Et mørke som natten 539
hyller jer pludselig ind fra issen til foden forneden,
jammerskrig springer i brand, jeres øjne fyldes af tårer,
gården og forhallen vrimler af dødningskygger der higer
ned imod Erebos’ dyb under jorden, på himlen er solen
slukket og død, og en tåge af gru er trukket derover.² b

Og også i *Iliaden*, for eksempel i *Kampen om muren*,³ hvor
Homer jo siger:

For som de ville slå til, var der højt over hovederne på dem
kommet en ørn til syne til venstre for hærens soldater. c
I sine klør holdt den fast på en vældig, rødplettet slange,
stadig i sprællende live og fuld af lyst til at kæmpe.
Gabet vred den tilbage og hugged sin røver i brystet
oppe ved halsen. Og ørnen lod slangen falde til jorden
under et smerteligt skrig. Og den faldt i mændenes stimme. d
Ørnen selv fløj skrigende væk og blev borte i blæsten.⁴

Disse passager og andre af samme slags vil jeg sige, at det til-
kommer spåmanden og hans kunst at undersøge og vurdere.

1. *Iliaden* 24.80-82 med enkelte variationer.

2. *Odyseen* 20.351-253 og 355-7 med
enkelte variationer.

3. Titel på *Iliadens* 12. sang.

4. *Iliaden* 12.200-207.

ION: Det vil du have helt ret i, Sokrates.

SOKRATES: Og det har du også, Ion. Men ligesom jeg udvalgte 10
passager til dig fra *Odysseen* og *Iliaden*, der havde med spådom,
lægekunst og fiskeri at gøre, skal du, der er langt klogere på Ho- e
mer end mig, nu udvælge passager til mig, der har med rapso-
den og hans kunst at gøre, og som rapsoden jo altså må kunne
undersøge og vurdere bedre end andre mennesker.

ION: Men, Sokrates, jeg udvælger det *hele*.

SOKRATES: Ion dog, du sagde da vel ikke 'det hele'? Du kan da ikke
være så glemsom? Glemsomhed og rapsodekunsten passer da
dårligt sammen.

ION: Hvad er det, jeg har glemt?

SOKRATES: Kan du ikke huske du sagde, at rapsodens fag var et 540
andet end kuskens?

ION: Jo da, det husker jeg.

SOKRATES: Og at i kraft af at de var forskellige, ville de også kende
til forskellige ting? Det var du enig med mig i.

ION: Ja.

SOKRATES: Så kan rapsodekunsten og rapsoden jo heller ikke vide
'det *hele*'.

ION: Jamen så bortset fra de tilfælde du har påpeget.

SOKRATES: Det vil sige tilfælde, der ligger uden for de andre fags
genstandsområder? b

ION: Nogenlunde, ja.

SOKRATES: Men når nu rapsoden ikke ved det hele, hvad ved han så?

ION: Hvad en mand bør sige, vil jeg tro, og hvordan en kvinde, en
slave eller en fri bør tale, og hvordan den underordnede og over-
ordnede bør tale.

SOKRATES: Mener du, at rapsoden vil vide bedre end kaptajnen,
hvad en overordnet skal sige, når hans skib er i havsnød?

ION: Nej, det vil kaptajnen da.

SOKRATES: Men vil rapsoden vil vide bedre end en læge, hvad en
overordnet skal sige, når hans underordnede er syg? c

ION: Nej, det er heller ikke sådan.

SOKRATES: Mener du så det, som en slave bør sige?

ION: Ja.

SOKRATES: For eksempel, hvis nu slaven er hyrde, mener du så,
at rapsoden vil vide bedre end hyrden, hvad han skal sige til den
urolige flok for at berolige dem?

ION: Nej da.

SOKRATES: Nåh, men så hvad en kvinde i færd med at spinde skal sige om forarbejdningen af uld?

ION: Nej.

SOKRATES: Men så hvad en mand bør sige, når han som hærfører skal opmuntre sine soldater?

ION: Ja præcis. Det er sådan noget, rapsoden kender til.

SOKRATES: Hvad mener du? Er rapsodens fag det samme som hærførerens fag?

ION: Jeg vil i hvert fald kunne sige, hvad en hærfører skal sige.

SOKRATES: Du er måske også en god hærfører, Ion. For hvis du nu havde kendskab til heste samtidig med, at du kunne spille på kithar, ville du vide, om heste blev godt eller skidt behandlet. Spurgte jeg dig så: 'Hvordan ved du, om hestene har det godt? Er det, fordi du er rytter, eller fordi du spiller på kithar?' Hvad ville du så svare mig?

ION: Jeg ville da svare 'fordi jeg er rytter'.

SOKRATES: Og hvis du skulle vurdere om nogen spillede godt på kithar, ville du nok indrømme at det var fordi du selv spiller kithar, at du kunne vurdere dette, og ikke fordi du kunne ride?

ION: Ja.

SOKRATES: Når du undersøger militære anliggender, gør du det så, fordi du er hærfører eller fordi du er en god rapsode?

ION: Jeg kan ikke se, at der er en forskel.

SOKRATES: Hvordan kan du sige, at der ikke er en forskel? Mener du, at rapsodens fag og hærførerens fag er et og samme fag, eller to forskellige?

ION: Et, tror jeg.

SOKRATES: Den som er en god rapsode, er altså også en god hærfører?

ION: Ja, det kan du tro, Sokrates.

SOKRATES: Så er altså den som er en god hærfører, også en god rapsode?

ION: Nej, det mener jeg dog ikke.

SOKRATES: Men du mener altså dette: Den som er en god rapsode, er også en god hærfører.

ION: Så absolut.

SOKRATES: Du er den bedste rapsode i Grækenland, ikke?

ION: Jo, langt den bedste, Sokrates.

SOKRATES: Er du så også den bedste hærfører i Grækenland?

ION: Det kan du tro, Sokrates. Og det skylder jeg mine studier i Homer.

SOKRATES: Jamen Ion, når du nu er den bedste til begge ting, både 12
hærfører og rapsode, hvorfor i alverden render du så rundt
og underholder grækerne, i stedet for at lede dem i krig? Eller c
mener du, at grækerne har stort behov for en succesrig rapso-
de bekranset med guld, men intet behov for en hærfører?

ION: Min by, Sokrates, bliver jo styret – og ledet i krig – af jer og
har intet behov for en hærfører. Desuden ville hverken din by
eller spartanerne vælge mig til hærfører, for I mener jo selv, at
I er dygtige nok.

SOKRATES: Jamen kæreste Ion, kender du virkelig ikke Apollo-
doros fra Kyzikos?

ION: Næ, hvem er det?

SOKRATES: En udlænding, som athenerne alligevel ofte har valgt
til at være deres hærfører. Athen benytter også – skønt de er d
udlændinge – Phanosthenes fra Andros og Herakleides fra Kla-
zomenai, der har vist deres værd som hærførere og til andre
vigtige poster. Og vil den ikke også vælge Ion fra Ephesos til
hærfører og ære ham, hvis han beviser sit værd? Men sig mig,
er I ephesiere ikke athenere fra gammel tid af? Og er Ephesos
ikke enhver anden by overlegen? Faktisk, Ion, hvis det er rigtigt
hvad du siger, at du kan prise Homer i kraft af viden og fagkund- e
skab, så snyder du mig. For du har lovet mig, at du ved en mas-
se godt om Homer, og påstået, at du ville give mig en prøve på
det, men så narrer du mig uden at vise mig eller forklare noget
af det, jeg så indtrængende har bedt om, selvom du jo er ekspert
på området. Men fuldstændig ligesom Proteus ændrer du hele
tiden form og snor dig frem og tilbage, indtil du til sidst und-
slipper mit greb i skikkelse af en hærfører, så du kan slippe for
at levere et bevis på, at du er så fantastisk dygtig til den visdoms-
lære, der har med Homer at gøre. Hvis du er en fagmand og, som 542
jeg lige har sagt, du kun lovede mig en prøve på Homer for at
narre mig, så er du uærlig. Hvis du derimod ikke er en fagmand,
men har meget godt at sige om Homer, uden egentlig at vide
noget, men fordi du ved en guddommelig bestemmelse er besat

af denne digter, så er du ærlig. Nu må du selv vælge, om vi skal regne dig for en uærlig eller en guddommelig mand.

ION: Der er jo en verden til forskel, Sokrates. Det er jo langt finere at regnes for guddommelig.

SOKRATES: Så giver vi dig det, du synes er finest, Ion: Du er guddommelig, men ikke faglig bevidst, når du lovpriser Homer.

b

Person- og stedregister

Dette register indeholder alle de navne på personer og steder, der omtales i dette bind, dog er hverken Sokrates, Athen eller gude-navne i forbindelse med eder (ved Zeus, ved Herakles o.l.) taget med.

Henvisningerne anføres med Stephanussider og -tal, som er anført i margin (se side 183) Ved stednavne er der (i parentes) en henvisning til kortene 1-4 og deres opdeling i kvadrater. (1Ba) læses: kort 1, i kvadratet som udgøres af B og a i kortets margin. Trykstreger angiver den almindelige danske udtale af navnene.

Personerne er dels historiske personer, dels mytiske. De mytiske personer er ikke nærmere beskrevet (der henvises til en mytologi), mens de historiske personer er anført med angivelse af fødested (for attheners vedkommende med deres demenavn), familierelationer, erhverv og levetid, hvis disse oplysninger findes. De biografiske oplysninger bygger for størstepartens vedkommende på Debra Nails: *The People of Plato. A Prosopography of Plato and other Socratics* (Indianapolis/Cambridge 2002), hvorfra også kortene er hentet.

Ábaris hyperboræisk Apollonpræst
Charmides 158b

Achelóos flodgud: Phaidros 230b,
263d

Achilleus græsk hero ved Troja:
Ion 535b

Adónis guddom: Phaidros 276b

Adrasteía Skæbnen: Phaidros 248c

Adrastos attisk heros: Phaidros
269a

Agláophon fra Thasos: maler:
Ion 532e

Agra attisk deme (ukendt
beliggenhed): Phaidros 229c

Akúmenos athensk læge, far til
Eryximachos: Phaidros 227a,
268a, 269a

Ammon orakelgud i Nordafrika:
Phaidros 274d, 275c

Anákreon arkaisk digter:
Phaidros 235c, Charmides 157e

Anaxágoras fra

Klazomenai naturfilosof, Perikles'
lærer (ca. 500-427): Phaidros 270a

- Andrómachē** mytisk dronning
i Troja: g.m. Hektor: Ion 535b
- Andros** ø i Ægæerhavet (1Bb):
Ion 541d
- Antilochos** græsk hero, søn
af Nestor: Ion 537a
- Aphrodítē** gudinde for kærlighed:
Phaidros 242d, 254a
- Apollodóros fra Kyzikos** metøk
i Athen (400-t): Ion 541c
- Apóllon** gud for bl.a. spådom:
Phaidros 253b, 265b
- Archilochos** arkaisk digter:
Ion 531a, 532a
- Areópagos** høj i Athen (3a):
Phaidros 229d
- Ares** krigsgud: Phaidros 252c
- Asklépios** lægegud: søn af Apollon:
Phaidros 270c, Ion 530a
- Áttika** landskab omkring Athen (2):
Phaidros 230e
- Bakchos** tilnavn til vinguden
Dionysos og hans ekstatiske
tilhængere: Phaidros 253a,
Ion 534a
- Básile** gudinde: Charmides 153a
- Bóreas** Nordenvinden: Phaidros
229b-c
- Byzáns** by ved Bosporos (1Ba):
Phaidros 266e
- Cháirephon fra Sphettos** Sokrates'
nære ven, bror til Chairekrates
(ca. 470-400): Charmides
153b, 154d
- Chálkedon** by i Lilleasien (1Ba):
Phaidros 267c
- Chalkis** by på Euboia (1Aa):
Ion 534d
- Chármides fra Athen** Platons
morbror: en af de 30 tyranner
(ca. 445-403): Charmides 154b ff,
175e, 176c
- chimaíra** uhyre: Phaidros 229d
- Daídalos** søn af Metion, mytisk
billedhugger: Ion 533a
- Dareíos** perserkonge (r. 424-404):
Phaidros 258c
- Delphi** Apollons helligdom (1Aa):
Phaidros 229e, 235e, 244b,
Charmides 164d
- Dike** retfærdighed: Phaidros 249 a
- Dionýsos** gud for vin og ekstase:
Phaidros 265b
- Dodóne** Zeushelligdom i
Nordgrækenland (1Aa): Phaidros
244b, 275b
- Drópidēs** athener, far til Kritias II:
Charmides 157e
- Eléa (eleatisk)** by i Syditalien
(4Bb): Phaidros 261d
- Elis** by på Peloponnes (1Ab):
Phaidros 267b
- Epeíos** græker der byggede den
trojanske hest: Ion 533b
- Éphesos** by i Lilleasien (1Bb):
Ion 530a, 533c, 541d
- Epidaúros** by på Peloponnes: Ion 530a
- Epíkrates fra Kefisia** retoriker
og politiker (ca. 445-efter 390):
Phaidros 227b
- Eráto** muse for den erotiske
digtning: Phaidros 259d
- Érebos** det dybeste mørke i
underverdenen: Ion 539a
- Eros** kærlighed: Phaidros 178a ff,
252b-c, 265b
- Eryxímachos** athener: søn af
Akumenos, læge (ca. 455-efter 415):
Phaidros 268a
- Euénos fra Paros** digter og
retoriker (slut. 400-t): Phaidros
267a
- Euphémos** far til den arkaiske
digter Stesichoros fra Himera:
Phaidros 244a

Eurípides fra Phlya athensk tragedieforfatter: søn af Mnesarchides (480-406): Phaidros 268c, 269a, Ion 533d

Ganymédes trojansk prins: Phaidros 255c

Glaukon athener: far til Charmides og Periktione (ca. 480-425): Charmides 154b, 158b

Glaukon rapsode: Ion 530d

Górgias fra Leontinoi søn af Charmantides: sofist (ca. 485-380): Phaidros 261c, 267a

gorgóner tre mytiske uhyrer: Phaidros 229d

Hades Underverdenens hersker: Ion 531c

Hékabe mytisk dronning i Troja: Ion 535b

Hekaméde slavinde hos kong Nestor i Pylos: Ion 538b

Hektor trojansk hero: Ion 535b

Hélena dronning af Sparta: Phaidros 243a

Hera gudinde for ægteskabet: Phaidros 230b, 253b

Herakleía by i Lilleasien: Ion 533 d

Herakleídes fra Klazomenai naturaliseret athener, general, aktiv 424-390: Ion 541d

Hérakles superhero: Charmides 154d, Ion 533d, 535e

Hermes gud for bl.a. kommunikation: gevinst, handel og tyveri: Phaidros 263d

Heródikos fra Selymbria læge og sportstræner: aktiv i begyndelsen af 400-t: Phaidros 227d

Hesiód arkaisk digter: Charmides 163b-e, Ion 531a ff

Héstia gudinde for arneilden: Phaidros 247a

Hímera by på nordkysten af Sicilien (4Bb): Phaidros 244a

Híppias fra Elis søn af Diopeithes, sofist og diplomat (ca. 470-390): Phaidros 267b

Hippókrates fra Kos læge (ca. 470-400): Phaidros 270c

Homér arkaisk digter: Phaidros 243a, 260a, 264a, 266b, 275c, 278c, Charmides 161a, Ion 530b-d, 531a-d, 532a-c, 533c-d, 534c, 535b, 536b-e, 537a+c, 538b-e, 539a-e, 541b+e, 542a-b

homeríder en gruppe sangere: som henværte deres slægt til Homer: Phaidros 252b, Ion 530d

hyperboræere et folkeslag nord for Nordenvinden: Charmides 158b

Ilíssos lille flod i Attika (3b): Phaidros 229a

Ion fra Efesos rhapsode: Ion passim

Isókrates fra Erchia søn af Theodoros, taler (436-338): Phaidros 278e, 279b

Íthaka ø i Adriaterhavet: Ion 533c, 535c

Kalláischros athener, bror til Glaukon, far til Kritias (ca. 490-429): Charmides 153c, 169b

Kalliope muse: Phaidros 259d

kentaúrer fabelvæsner, halvt mennesker, halvt heste: Phaidros 229d

Képhalos fra Syrakus søn af Lysanias, far til Lysias og Polemarchos, metøk i Athen, skjoldfabrikant (ca. 485-415?): Phaidros 227a, 263d

- Klazómenai** by i Lilleasien
(1Bb): Ion 541d
- Krítias** athener, søn af
Kallaíschros: Charmides 153c ff
- Krítias** athener: søn af Leaïdes,
den forriges farfar (ca. 520-429):
Charmides 157e
- Kýdias fra Hermione** lyrisk digter:
Charmides 155d
- kypseliderne** efterkommere af
den korinthiske tyrant Kypselos:
Phaidros 236b
- Kýzikos** by i Lilleasien (1Ba):
Ion 541c
- Lámpsakos** by i Lilleasien (1Ba):
Ion 530d
- lígyere** folkeslag: Phaidros 237a
- Likýmnios fra Chios** digter
og retoriklærer: Phaidros 267c
- Lykúrgos** mytisk lovgiver i
Sparta: Phaidros 258c
- Lýsias fra Syrakus og Thurioi** søn
af Kephalos, bror til Polemarchos
og Euthydemos, metøk i Athen,
retoriker: Phaidros 227a ff, 228a,
230e-234c, 235a+e, 236b, 243d-e,
257b-c, 258c-d, 262d-e, 263d, 266c,
269d, 272c, 277b+d, 278b, 279a-b
- Macháon** mytisk læge, søn af
Asklepios: Ion 538b
- Mégara** by vest for Athen (1Bb):
Phaidros 227d
- Melámpos** mytisk seer: Ion 538e
- Métion** far til Daidalos: Ion 533b
- Metrodóros fra**
Lampsakos rhapsode: Ion 530d
- Midas** mytisk konge i Phrygien:
Phaidros 264c-d
- Mórychos** athener, tragedie-
forfatter: Phaidros 227b
- Musaíos** mytisk sanger: Ion 536b
- muser** gudinder for digterisk
inspiration: Phaidros 237a, 245a,
248d, 259b-d, 262d, 265b-d, Ion
533e, 534b-e, 535e-536a
- Myrrhínus** deme i Attika (2Bb):
Phaidros 244a
- Naúkratis** græsk by i Ægypten:
Phaidros 274c
- Nestor** mytisk konge i Pylos:
Phaidros 261b-c, Ion 537a, 538b
- Nilen:** Phaidros 257e
- Odýsseus** helten i Odysseén:
Phaidros 261b-c, Ion 535b
- Olýmpia (olympisk)** by på
Peloponnes (1Ab), hvor de
olympiske lege blev afholdt:
Phaidros 227b, 247a, 256b, 263b
- Olýmpos** musiker: Ion 533b
- Oreithýia** nymfe: Phaidros 229b
- Orpheus (orfiker)** mytisk sanger
og vismand: Ion 533c, 536b
- Palamédes** græsk hero i den
trojanske krig, uretfærdigt anklaget
af Odysseus og dræbt: Phaidros
261b+d
- panathenæerfesten:** Ion 530b
- Pan** hyrdegud: Phaidros 263d, 279b
- Panópeus** mytisk jæger: Ion 533b
- Paros (parier)** ø i Ægæerhavet
(1Bb): Phaidros 267a
- Patróklos** græsk hero ved Troja:
Ion 537a
- Pégasos** mytisk flyvende hest:
Phaidros 229d
- Périkles fra Cholarges** søn af
Xanthippos, far til Xanthippos,
Paralos, Perikles, demokratisk leder
af Athen (ca. 495-429): Phaidros
269e, 270a
- Phaidros** athener søn af Myrrhinos,
elev af Sokrates (ca. 444-393):
Phaidros *passim*

Phanósthenes fra Andros

naturaliseret borger i Athen,
general (f. ca. 450): Ion 541d

Pharmakeía nymfe hvis kilde

udsprang ved Ilissos (3b):
Phaidros 229c

Phémios sanger hos Odysseus

på Ithaka: Ion 533c

Phrygien landskab i Lilleasien:

Phaidros 264c

Pindar digter fra Theben (ca. 518-446): Phaidros 227b**Polemárchos** fra Thurioi søn

af Kephalos, bror til Lysias og
Euthydemos, forretningsmand
og filosof, henrettet under de
30 tyranner (ca. 450-404):
Phaidros 257b

Polos fra Akragas elev af Gorgias
(f. ca. 445?): Phaidros 267b**Polygnótos** fra Thasos søn af
Aglaophon, bosiddende i Athen
fra 460, maler: Ion 532e, 533a**Poteidaía** by på Chalkidike (1Aa):
Charmides 153a-b**Pramne** en lokalitet på øen Ikaria,
hvorfra en særlig stærk vin kom:
Ion 538c**Príamos** mytisk konge i Troja:
Ion 535b**Pródikos** fra Keos sofist, lærer
for Damon og Theramenes og
andre (400-t): Phaidros 267b,
Charmides 163d**Protágoras** fra Abdera sofist
(ca. 485-415): Phaidros 267c**Proteus** havgud der kunne
forvandle sig til forskellige dyr:
Ion 541e**Pyrilámpes** athener, søn af
Antiphon, værge for Platon og
hans søskende (ca. 480-413):
Charmides 158a**Pýthokles** fra Myrrhinus

far til Phaidros: Phaidros 244a

Samos ø i Ægæerhavet (1Ba):

Ion 533b

Sappho fra Lesbos arkaisk

kvindelig digter (o. 600):
Phaidros 235c

sibylle mytisk spåvinde:

Phaidros 244b

Símmias fra Theben ven og

beundrer af Sokrates (f. ca. 430):
Phaidros 242b

sirener fabelvæsner som søger at

lokke søfolk i ulykke: Phaidros 259a

Solon athensk lovgiver (625-559):

157e, Phaidros 258c, 278c,
Charmides 155e

Sóphokles fra Kolonos søn af

Sophilos, tragediedigter (496-406):
Phaidros 268c, 269a

Sparta eller Lakedaimon by på
Peloponnes (1Ab): Phaidros 260e**Stesíchoros** fra Himera arkaisk
digter, aktiv ca. 600-550: Phaidros
243a, 244a**Stesímbrotos** fra Thasos

rhapsode og historiker: Ion 530d

Taúreas athener, ejer af en

brydeplads: Charmides 153a

Teisias fra Syrakus søn af

Teisimachos, retoriker:
Phaidros 267a, 273a, c-e

Terpsíchore musen for dans:

Phaidros 259c

Thamus mytisk konge i det

ægyptiske Theben: Phaidros 274d-e

Thámyris mytisk sanger: Ion 533b**Thasos** ø i Ægæerhavet (1Ba):

Ion 520d

Theben by i Boiotien (1Ab):

Phaidros 242b

Theben i Ægypten: Phaidros 274d,
275c

Theodóros fra Byzans retoriker:

Phaidros 261c, 266e

Theodóros fra Samos søn af

Telekles, billedhugger og arkitekt

(aktiv ca. 550-520): Ion 533 b

Theoklýmenos mytisk sandsiger:

Ion 538e

Theuth ægyptisk gud: Phaidros

274c-e

Thrakien landområde nord for

Grækenland (1Ba): Charmides

156d, 157c, 175e

Thrasýmachos fra Chalkedon

retoriker, ven med Lysias og hans

familie (f. ca. 455): Phaidros 261c,

266c, 267d, 269d, 271a

Troja Phaidros 243b, Ion 535c

Týnnichos fra Chios digter: Ion

534d

Typhon mytisk uhyre: Phaidros

230a

Uránia muse: Phaidros 259d

Zalmóxis Pythagoras' slave og

medhjælp: Charmides 156d, 158b

Ægypten Phaidros 274c-d, 275b